

Studentka wučerstwa Tereza Pöpec (nalěwo) je šulerkam a šulerjam, kotřiž so na 56. olympiadze serbskeje řeče wobdželeja, stajnje poboku, zo by jim při wšelakorych nadawkach pomhała. Tule na přikład rozkladuje šulerkomaj, kak móhloj sej najlěpje přednošk na temu woheń zdželać.

Foto: SN/Bojan Benič

„Dyrbimy nadawki zjednorić“

Tež na olympiadze serbskeje řeče bédža so z dale a špatnišej serbsčinu

Wodowe Hendrichecy (SN/MG). Džela-połna čišina knježi na chódbach pródz-ninskeho přebywanjšća KIEZ Querxen-land. 94 džěci z Hornjeje a Delnjeje Łužicy zaběra so hižo wot srjedy z temu woheń. 56. olympiada serbskeje řeče zarjaduje tež lětsa zaso Serbske šulske to-warstwo. Marlis Młynkowa je hižo mnohe lěta za organizaciju olympiady zamoł-wita.

Na organizaciskim razu zarjadowanja so wjele změniło njeje, wona praji. Fachowa zamołwita zarjadowanja Sabina Jurencac powěda, zo maja tež lětsa zaso podobny modus kaž zašle lěta: „My mamy pisomne pruwowanja w rěčnych skupinach jedyn, dwaj a tři. Přenjej dvě skupinje pisatej nastawk. Třeća skupina ma wěčne a sluchanske nadawki.“ Tež ertny nadawk słuša k tomu. Tón nadželaja šulerjo w po rěčnym niwowje měšanych skupinach. Na kóncu ma nastać přednošk, kotryž šulerki a šulerjo na poslednim dnju fachowej jury předstaja.

Na runje tutym přednošku džela

skupiny štwórtk popołdnu. Jurij Bětnar ze Šunowa powěda: „Zhotowjamy runje plakat, tema je woheń. Kóžda skupina ma plakat nadželać a naposledk sebi wučerki a wučerjo naše prezentacije naposkaja. Najlěpša skupina potom dobudže.“ Dobyć pak móže na kóncu jenož jedna šulerka abo jedyn šuler wyšeje šule a gymnazija z kóždeje rěčneje skupiny.

Zo by so tež skupinske džěło indi-widuelnje hódnoćić móhlo, přewodža 14 studentkow a studentow wučerstwa do-hromady wosom skupinow. Jedna z nich je Philomena Kurjatec: „Jako studenća mamy hłownje nadawk šulerjow dohla-dować. Wězo jim při nadawkach tež pomhamy, na přikład při wudžetanju prezentacije ale tež při pisomnych na-dawkach.“

Štož pak je so přez lěta změniło, je rě-ny staw šulerkow a šulerjow. „Wosebje za rěčnu skupinu tři, potajkim za tych šule-rjow, kotřiž serbsčinu hakle wuknu, je dale a češo nadawki nastajić“, wona při-znawa. Tutón fakt móže tež Sabina Ju-

rencac, wobkrućić: „Dyrbimy wěcy, ko-trež smy hižo přihotowali změnić, wo-prawdže tež zjednorić. Druhdy njeje šule-rjam hewak móžne nadawki spjelnić“, wona powěda a doda: „Wosebje nastupa tole rěčnu skupinu tři. W rěčnymaj sku-pinomaj jedyn dwaj to njeje tak masi-wnje.“ Prašejo so za přičinami za wony fenomen wona praji, zo móhlo na při-klad na tym zaležeć, zo nimaja džěci hižo dosć składnosćow serbować abo serbsči-nu docyła słyšeć.

Jasne pak je, zo chcedža olympiadu tež w přichodže dale zarjadować. „Zajim při-běra tež ze stron šulow“, Młynkowa praji. Wosebje za šulerjow, kiž serbsčinu hakle wuknu, je olympiada wosebite připózna-će jich prócy.

A tak wjesela so pjatk popołdnu do-byčerki a dobyčerjo nad swojim wukon-om. W rěčneje skupinje jedyn staj to Jó-zef Měrčink a Luiza Mikławskec, w skupi-nje dwaj Anika Delanec a Magdalena Rucker a rěčnu skupinu tři staj Maximi-lian Möhn a Hanka Lohrec dobytoj.